Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-330
(mr. A.W.H. Vink, voorzitter, mr. dr. S.O.H. Bakkerus, mr. L. van Berkum, leden en mr. C.J.M. Veltmaat, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 27 mei 2015
Ingediend door	: Consument
Tegen	: ARAG SE, gevestigd te Leusden, verder te noemen Verzekeraar
Datum uitspraak	: 15 april 2020
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies

Samenvatting

Rechtsbijstandverzekering, klacht over advocaatkosten. Volgens de verzekeringsvoorwaarden vergoedt Verzekeraar de externe kosten van een advocaat binnen de reikwijdte van de rechtsbijstandverzekering, mits de kosten als normale en gebruikelijke kosten zijn te beschouwen. De Commissie heeft aan de hand van de door Consument overgelegde declaraties van de advocaat beslist dat € 6.626,26 als normale en gebruikelijke kosten zijn te beschouwen. De klacht is deels gegrond en de vordering wordt deels toegewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:

- het door Consument ingediende klachtformulier met bijlagen;
- de aanvullende stukken van Consument;
- het verweerschrift van Verzekeraar;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van Verzekeraar;
- de aanvullende stukken van Consument en
- de aanvullende stukken van Verzekeraar.

De Commissie stelt vast dat Consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. De uitspraak is daardoor niet-bindend.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 22 januari 2020 en zijn aldaar verschenen.

2. Waar gaat het om?

2.1 Consument heeft per brief van 23 maart 2015 bij Verzekeraar gemeld dat hij een geschil heeft met zijn werkgever.

Het betreft zijn sollicitatie naar de functie van Beleidsadviseur Economische Zaken (hierna: geschil 1). Consument heeft verzocht om vergoeding onder de rechtsbijstandverzekering van de kosten van de door hem ingeschakelde advocaat. Op 26 maart 2015 heeft Verzekeraar Consument bericht dat hij geen recht op vergoeding van de advocaatkosten had.

2.2 Consument, die werd bijgestaan door zijn advocaat, heeft per brief van 2 april 2015 bezwaar gemaakt tegen de impliciete afwijzing van de werkgever op de sollicitatie en op 1 maart 2016 heeft daarover een hoorzitting met de werkgever plaatsgevonden.

2.3 Consument heeft per brief van 19 april 2015 een tweede geschil bij Verzekeraar gemeld over het (beëindigings)voorstel van de werkgever van 27 maart 2015 (hierna: geschil 2). Hij heeft Verzekeraar ook verzocht om rechtshulp van een medewerker van Verzekeraar zelf of vergoeding van de advocaatkosten door Verzekeraar. Verzekeraar heeft Consument per brief van 21 april 2015 weer bericht dat de advocaatkosten niet voor vergoeding in aanmerking komen.

2.4 Nadat Consument een klacht had ingediend bij Kifid over voormeld standpunt van Verzekeraar over de advocaatkosten, heeft Verzekeraar per brief van 31 mei 2016 naar aanleiding van de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ-EU) over het recht van vrije advocaatkeuze laten weten dat de afwijzing geen stand kan houden. Volgens Verzekeraar kan Consument alsnog aanspraak maken op vergoeding van de advocaatkosten onder de rechtsbijstandverzekering in het kader van de bezwaarprocedure tegen de werkgever (geschil 1) en hij heeft daarbij verzocht om toezending van de stukken uit het dossier en de declaraties inclusief de urenspecificaties. Consument heeft vervolgens de declaratie van 27 juni 2016 gestuurd van de periode 26 maart 2015 tot en met 1 maart 2016 en ter hoogte van een bedrag van € 2.064,56.

2.5 Na bestudering van de overgelegde stukken heeft Verzekeraar per brief van 1 mei 2018 de advocaat van Consument in overweging gegeven de door Consument betaalde kosten aan Consument te restitueren, omdat uit de stukken blijkt dat de bezwaarprocedure op voorhand gedoemd was te mislukken. Volgens Verzekeraar heeft de advocaat namelijk bezwaar gemaakt tegen een niet voor bezwaar vatbaar besluit en is de bezwaarprocedure als een oneigenlijk en ondeugdelijk middel gebruikt om te bereiken dat Consument een formele afwijzing op zijn sollicitatie zou krijgen. Volgens Verzekeraar heeft een vergelijkbare situatie zich nogmaals voorgedaan naar aanleiding van een geschil tussen Consument en zijn werkgever over een assessment en een e-mail van zijn werkgever van 14 januari 2016 (hierna: geschil 3) en waar een beroepsprocedure door Consument was gestart. Consument heeft Verzekeraar in dat geschil eveneens verzocht om vergoeding van de advocaatkosten onder de rechtsbijstandverzekering.

2.6 Partijen zijn door Kifid uitgenodigd voor een hoorzitting op 19 december 2018. Op verzoek van partijen is deze zitting aangehouden. Omdat partijen uiteindelijk toch niet tot overeenstemming zijn gekomen, heeft de hoorzitting op 22 januari 2020 alsnog plaatsgevonden. Consument heeft voorafgaand aan de zitting de declaratie overgelegd van zijn advocaat van 12 juni 2019 over de periode 2 januari 2015 tot en met 22 februari 2019 voor een bedrag van € 6.913,34 (geschil 2 en 3).

3. Beoordeling

3.1 Naar aanleiding van hetgeen ter zitting is besproken ligt ter beoordeling alleen nog de vraag welk bedrag aan advocaatkosten Verzekeraar aan Consument moet vergoeden onder de rechtsbijstandverzekering voor de rechtsbijstand van de advocaat in geschil 1, 2 en 3. De Commissie overweegt daarover het volgende.

3.2 Volgens vaste jurisprudentie van het HvJ-EU komen advocaatkosten pas voor vergoeding in aanmerking als sprake is van een gerechtelijke of administratieve procedure. Tussen partijen staat niet ter discussie dat in geschil 1 en 3 administratieve procedures tussen Consument en zijn werkgever waren aangevangen en ook niet dat Verzekeraar in geschil 2 zelf rechtshulp had moeten verlenen, maar dit niet heeft gedaan. Volgens artikel 2.6 onder a van de verzekeringsvoorwaarden vergoedt Verzekeraar de externe kosten van een advocaat, mits die kosten als normale en gebruikelijke kosten zijn te beschouwen.

3.3 Consument heeft in geschil 1 de declaratie van 27 juni 2016 overgelegd. Daaruit blijkt dat de advocaat in totaal 8,75 uur aan werkzaamheden heeft verricht voor een totaalbedrag van € 2.064,56. Naar het oordeel van de Commissie zijn deze kosten als normale en gebruikelijke kosten te beschouwen gezien het feit dat bezwaar is gemaakt en een hoorzitting heeft plaatsgevonden. Volgens Verzekeraar zijn deze kosten niet in redelijkheid gemaakt, omdat het indienen van bezwaar geen redelijke kans van slagen had. De Commissie is van oordeel dat Verzekeraar niet achteraf dit standpunt kan innemen. Verzekeraar heeft destijds geweigerd de kosten te vergoeden omdat hij ten onrechte meende dat geen dekking voor advocaatkosten bestond. Als gevolg daarvan heeft Verzekeraar destijds niet meer beoordeeld of wel een redelijke kans van slagen bestond. De Commissie acht het onder die omstandigheden onaanvaardbaar dat Verzekeraar zich nu alsnog op dat standpunt stelt. De werkzaamheden zijn door de advocaat al verricht en toepassing van de geschillenregeling is nu niet meer mogelijk. Verzekeraar heeft de hoogte van het bedrag van € 2.064,56 (inclusief btw) verder niet voldoende gemotiveerd betwist. De Commissie wijst deze vordering daarom toe.

3.4 Consument heeft in geschil 2 en 3 de declaratie van zijn advocaat van 12 juni 2019 overgelegd.

Daaruit blijkt dat de advocaat in totaal 29 uren en 30 minuten aan werkzaamheden heeft gedeclareerd voor een totaalbedrag van € 6.913,34. Naar het oordeel van de Commissie zijn niet al deze kosten als normale en gebruikelijke kosten te beschouwen. Een deel van de werkzaamheden (5 uren en10 minuten) ziet namelijk op de periode van vóór het verzoek om rechtsbijstand van 19 april 2015. Daarnaast worden 3 uren aan werkzaamheden op 1 maart 2016 in rekening gebracht die al staan vermeld op de declaratie van 27 juni 2016. Verder is niet duidelijk waarom de werkzaamheden in 2017 en 2019 (2 uren) noodzakelijk waren in verband met geschil 2 en 3. De overige werkzaamheden op de declaratie komen de Commissie, zowel wat betreft de aard en omvang als het daarvoor gehanteerd tarief niet ongebruikelijk of onredelijk voor. Het voorgaande leidt ertoe dat 19 uren en 20 minuten en dus een bedrag van € 4.561,70 (inclusief btw) als normale en gebruikelijke kosten van rechtsbijstand kunnen worden beschouwd. De Commissie wijst die vordering dan ook deels toe.

3.5 Uit het voorgaande vloeit voort dat de klacht van Consument deels gegrond is en zijn vordering deels, voor de bedragen € 2.064,56 en € 4.561,70, dus in totaal € 6.626,26, moet worden toegewezen.

4. Beslissing

De Commissie beslist, bij niet-bindend advies, dat Verzekeraar binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd, aan Consument vergoedt een bedrag van € 6.626,26. De Commissie wijst het meer of anders gevorderde af.

De uitspraak heeft de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.